

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΕΤΟΣ 26ο | ΤΕΥΧΟΣ **115** | ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025

«Εγώ θα τιμήσω τα Χριστούγεννα
στην καρδιά μου
και θα προσπαθήσω να τα κρατήσω εκεί
ολόκληρο το χρόνο»

Charles Dickens

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Παναγιώτης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

Λαϊνός Παναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα

Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ.: 6977.781.753

www.dimofon.gr

e-mail: info@dimofon.gr

Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλλάσσεται με
όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων
που τα υπογράφουν.

Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση
άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η
πηγή τους.

Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 14/12/2025.

ΕΤΟΣ 26ο
ΤΕΥΧΟΣ **115**

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025

Οφθαλμολογία

Τώρα που φορά τα γυαλιά της μυωπίας μου
αισθάνομαι ότι βλέπω τον κόσμο όπως όλοι!

Πήγα στον οφθαλμίατρο για το δεξί μου μάτι
και μου βρήκε μυωπία και στο αριστερό.

Με έβαλε να του διαβάσω κάτι αριθμούς
σ' έναν απομακρυσμένο πίνακα.

Ο ίδιος ο οφθαλμίατρος έβλεπε θαυμάσια
αλλά ήταν λίγο βαρήκοος.

Εκ των υστέρων ανησυχώ μήπως μου έγραψε λάθος γυαλιά.

ΣΧΟΛΙΑ: Το ποίημα αποτελεί μία διαμαρτυρία
εναντίον των επαγγελματιών της ψυχικής υγείας.
Συμβαίνει κάποιες φορές αυτοί να μην ακούν καλά
τον ασθενή τους, να μην τον συναισθάνονται και να
δημιουργούνται καταστάσεις ανισοτιμίας στις
σχέσεις ασθενή-επαγγελματία. Σε τέτοιες
καταστάσεις ο ασθενής οφείλει να ζητήσει το δίκιο
του και να το δικαιώμα του να ακουστεί.

Θεωνάς Χαρατσής

Η Μαγεία των Μικρών Πράξεων

Στον γρήγορο ρυθμό της καθημερινότητας, συχνά αγνοούμε τη δύναμη των μικρών πράξεων καλοσύνης. Κι όμως, αυτές οι σιωπηλές χειρονομίες έχουν την ικανότητα να αλλάξουν ζωές, να εμπνεύσουν και να φέρουν χαρά εκεί που δεν το περιμένουμε. Η πραγματική μαγεία δεν βρίσκεται πάντα στα μεγάλα γεγονότα· βρίσκεται στις λεπτομέρειες, στις στιγμές που δείχνουμε ότι νοιαζόμαστε.

Ένα απλό χαμόγελο μπορεί να φωτίσει τη μέρα ενός ανθρώπου. Σκεφτείτε τον συνάδελφο που έχει μια δύσκολη μέρα και δέχεται ένα ζεστό χαμόγελο ή ένα «γεια» από κάποιον άγνωστο. Αυτή η μικρή πράξη είναι αρκετή για να δημιουργήσει μια αλυσιδωτή αντίδραση: η θετική διάθεση μεταδίδεται και η ημέρα κάποιου γίνεται λίγο πιο φωτεινή. Μερικές φορές, ακόμη και ένα σύντομο βλέμμα προσοχής ή μια λέξη ενθάρρυνσης μπορεί να αλλάξει την ψυχολογία κάποιου για την υπόλοιπη μέρα. Τα μικρά πράγματα έχουν μεγάλη δύναμη.

Μικρές χειρονομίες, όπως η βοήθεια ενός ηλικιωμένου να κουβαλήσει τα ψώνια, η προσφορά μιας θέσης σε κάποιον σε μέσο μεταφοράς ή ακόμα και ένα γράμμα ενθάρρυνσης, έχουν τεράστια σημασία. Η καθημερινή καλοσύνη είναι σαν σταγόνες νερού σε λίμνη· αθροιστικά, δημιουργούν κύματα θετικής επίδρασης σε ολόκληρη την κοινότητα. Κάθε μικρή πράξη που κάνουμε έχει την ικανότητα να εμπνεύσει και άλλους να προσφέρουν με τη σειρά τους.

Υπάρχουν ιστορίες που δείχνουν πώς μικρές πράξεις μπορούν να αλλάξουν τα πάντα. Ένα παιδί που μοιράζει σπιτικά μπισκότα στους γείτονες, ένας γείτονας που φροντίζει να καθαρίζει την κοινόχρηστη αυλή, ή μια ομάδα εθελοντών που αφιερώνει λίγες ώρες την εβδομάδα για να στηρίξει τους γύρω τους. Κάθε μία από αυτές τις χειρονομίες στέλνει ένα μήνυμα: «Σου νοιάζομαι, είσαι σημαντικός». Αυτές οι στιγμές δημιουργούν αίσθημα κοινότητας και δείχνουν ότι η καλοσύνη δεν απαιτεί μεγάλες θυσίες ή φανταχτερά γεγονότα.

Το πιο μαγικό κομμάτι των μικρών πράξεων είναι ότι συχνά περνούν απαρατήρητες. Οι ήρωες της καθημερινότητας δεν ζητούν αναγνώριση. Η αξία τους μετριέται από την επίδραση που έχουν γύρω τους. Μια στιγμή προσοχής, μια πράξη καλοσύνης, μπορεί να εμπνεύσει άλλους να κάνουν το ίδιο και έτσι η θετική ενέργεια εξαπλώνεται αθόρυβα αλλά δυνατά.

Η μαγεία δεν χρειάζεται μεγαλεπήβολες πράξεις ή μεγάλες θυσίες. Κρύβεται στις μικρές, καθημερινές χειρονομίες που δείχνουν ότι νοιαζόμαστε. Αν όλοι μας αφιερώσουμε λίγο χρόνο για να προσφέρουμε μια μικρή καλοσύνη, ο κόσμος γύρω μας θα γίνει λίγο πιο φωτεινός. Κάθε χαμόγελο, κάθε βοήθεια, κάθε ενθάρρυνση είναι ένα μικρό θαύμα που αξίζει να μοιραστούμε.

Βασιλική Ανθή Κουδουμά

Εκπαιδευτικός Δημοτικής Εκπαίδευσης -
Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
στο τμήμα Επιστήμες της Αγωγής μέσω Καινοτόμων
Τεχνολογιών & Βιοϊατρικών Προσεγγίσεων
με Ειδικευση στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση,
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Διδακτικές επιλογές Λογοτεχνικών κειμένων

Τα Χειμερινά

Ελένη Α. Ηλία

1 Στο "Βλογημένο μαντρί" του Φώτη Κόντογλου, παρουσιάζεται η επίσκεψη του Αϊ Βασίλη το βράδυ της Πρωτοχρονιάς στην καλύβα ενός νεαρού απλοϊκού βοσκού, του Γιάννη, ο οποίος αν και δεν τον αναγνωρίζει, παρά τη φτώχεια του τον φιλοξενεί και τον περιποιείται με τον καλύτερο τρόπο. Αντίθετα, οι πλούσιοι συνάνθρωποί του αντιμετωπίζουν τον Άγιο άσχημα, επειδή βλέποντάς τον κουρασμένο και ντυμένο φτωχικά, πιστεύουν πως πρόκειται για ζητιάνο. Η οπτική των αναγνωστών εδώ είναι κοινή με αυτή του Αγίου Βασιλείου ως αφηγηματικού προσώπου, γεγονός που επιτρέπει να ταυτιστούμε μαζί του, να βιώσουμε τη συγκίνηση που εκείνος αισθάνεται για την ανυστεροβουλία, την ταπεινοφροσύνη, το σεβασμό, την αγάπη του φτωχού χριστιανού απέναντί του.

Όταν διδάχθηκε το κείμενο, τα περισσότερα παιδιά αναφερόμενα στην αφηγηματική υπόθεση, συνέδεσαν άμεσα την κακία με τον πλούτο, αποκλείοντας κατηγορηματικά το ενδεχόμενο να υπάρχει πλούσιος άνθρωπος, που να είναι φιλόξενος και καταδεκτικός. Κάποιος μάλιστα τόνισε ότι ακόμη και ο Γιάννης δεν θα συμπεριφερόταν με τον ίδιο ωραίο τρόπο στον Άγιο Βασίλη, εάν δεν ήταν φτωχός. Ορισμένα άλλα παιδιά ανέφεραν ότι ο Αϊ-Βασίλης πάντα επισκέπτεται τον κόσμο, φορώντας την καλή του στολή και κουβαλώντας δώρα για όλους, γιατί γνωρίζει ότι σε αντίθετη περίπτωση δεν θα τον δεχόταν κανένας στο σπίτι του. Τέλος, μερικά παιδιά επεσήμαναν ότι οι άνθρωποι φιλοξενούν τον Άγιο Βασίλη πρόθυμα, επειδή θεωρούν ότι είναι φτωχός και χρειάζεται τη βοήθειά τους. Τη φιλόξενη στάση του Γιάννη, ένας μαθητής την αποδίδει στην εξαθλίωση του, παρατηρώντας ότι ο συγκεκριμένος ήρωας δέχεται τον Άγιο Βασίλη, όπως και όλους τους άλλους βρώμικους ταξιδιώτες στην καλύβα του, μόνο και μόνο επειδή δεν διαφέρουν από τον ίδιο.

2 Στο ποίημα του Τέλλου Άγρα "Είδα χτες βράδυ", η γνωριμία στα παιδιά εικόνα της φάτνης με το νεογέννητο Ιησού, με τα ζώα που ανασαίνουν πάνω του, με τους αγγέλους που ψάλλουν, με τους βοσκούς και τους τρεις μάγους της Ανατολής, που καταφθάνουν να προσκυνήσουν οδηγούμενοι από το άστρο της Βηθλεέμ, με κυρίαρχη την αγνή μορφή της Θεοτόκου, γίνεται ακόμη πιο οικεία, καθώς εμφανίζεται ως όνειρο του ποιητή.

Κάποιοι μαθητές στο άκουσμα των στίχων φαντάστηκαν τον νεογέννητο Χριστό να κοιμάται στην κούνια του, νανουρισμένος από τα τραγούδια των μάγων ενώ η μητέρα του μαγείρευε και ο πατέρας του μαστόρευε στον κήπο. Μερικοί ανέφεραν ότι ο Χριστούλης αρρώστησε εξαιτίας της πολύ χαμηλής θερμοκρασίας μέσα στη φάτνη.

Ας σταθούμε στη σχετική αφήγηση μιας μαθήτριας: Βλέπω την Παναγίτσα μέσα στη φάτνη. Έχει πατερίτσες, επειδή χτύπησε το ποδαράκι της στον κήπο. Εγώ είμαι κοντά της και τη βοηθάω, της κρατάω το χέρι, γιατί πονάει. Ο Χριστούλης κοιμάται στην κούνια του. Είναι σκοτάδι και φοβάμαι μην μπει η κακιά μάγισσα στη φάτνη και τον πάρει.

"Είδα χτες βράδυ"

Είδα χτες βράδυ στ' όνειρό μου, /το γεννημένο μας Χριστό, /τα βόδια επάνω Του εφυσούσαν, /όλο το χνώτο τους ξεστό. // Το μέτωπό Του ήταν σαν ήλιος, /και μέσα η φάτνη φτωχική, /άστραφτε πιο καλά από μέρα, /με κάποια λάμψη μαγική. // Στα πόδια Του έσκυβαν οι Μάγοι, /κι έμοιαζε τ' άστρο από ψηλά, /πως θα καθίσει σαν κορώνα, /στης Παναγίτσας τα μαλλιά. // Βοσκοί πολλοί και βοσκοπούλες, /τον προσκυνούσαν ταπεινά, /ξανθόμαλλοι Άγγελοι εστεκόταν, /κι έψελναν γύρω του «ωσαννά». // Μα κι από Αγγέλους κι από Μάγους, /δε ζήλεψα άλλο πιο πολύ, /όσο τής Μάνας Του το στόμα, /και το ξεστό-ξεστό φιλή.

3 Συνεχίζουμε με απόσπασμα από το Β' μέρος του ποιήματος του Κωστή Παλαμά, "Χριστουγέννα", όπου η γιορταστική ατμόσφαιρα του χριστουγεννιάτικου τραπέζιού συνδέεται όχι μόνο με τα σερβίτσια και τα εδέσματα αλλά πολύ περισσότερο με τα συναισθήματα που διακατέχουν τα μέλη της συγκεντρωμένης οικογένειας. Η εικόνα που αποδίδει ο ποιητής, απευθύνεται στο σύνολο των αισθήσεων του αναγνώστη, αφού αναφέρεται και σε ήχους και σε μυρωδιές, με αποτέλεσμα να φαίνεται εξαιρετικά ζωντανή. Τα περισσότερα παιδιά φαντάστηκαν τον εαυτό τους και τους συμμαθητές τους, καθισμένους γύρω από το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, όπου όπως ανέφεραν ήταν παρών και ο Άγιος Βασίλης. Όσο για το χώρο που το τραπέζι

ήταν στρωμένο, κάποιοι μίλησαν για το εσωτερικό κάποιου σπιτιού και κάποιοι για διάφορους υπαίθριους τόπους, τη ζεστή Αφρική ή αντίθετα το χιονισμένο Βορά.

Το τραπέζι βρίσκεται στο σαλόνι μου, αφηγήθηκε μια μαθήτρια, γεμάτο φαγητά, μακαρονάδα, κουραμπιέδες και μελομακάρονα. Ο Άγιος Βασίλης που ήρθε και έφερε το δώρο μου, κάθεται ακόμα και τρώει. Πηγαίνω και κάθομαι δίπλα του. Όταν φεύγει, γυρίζω στο δωμάτιό μου. Θέλω να κοιμηθώ μέχρι να ξανάρθουν τα Χριστούγεννα, που θα τον συναντήσω και πάλι.

Ήθελα πολύ να δω τον Άγιο Βασίλη, ανέφερε άλλη μαθήτρια στην αφήγησή της. Έτσι κάθισα ακίνητη κάτω από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο και έκανα την κούκλα. Ο Αϊ-Βασίλης που μπήκε από την καμινάδα, δεν με κατάλαβε. Πήγε στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι που ήταν γεμάτο κουραμπιέδες, μελομακάρονα και άλλα γλυκά. Έφαγε όλους τους κουραμπιέδες και λέρωσε τα ρούχα του, το τραπεζομάντιλο και το πάτωμα.

“Χριστούγεννα”

Αχ, αχ, Χριστουγεννιάτικο της φαμελιάς τραπέζι/που ταιρί ταιρ' ή όρεξη με την αγάπη παίζει!/Τα ποτηράκια ηχούν γλυκά, λαμποκοπούν τα πιάτα,/γύρω φαιδρά γεράματα και προκομμένα νιάτα!/Κούρκος στη μέση ολόξεστος/μοσχοβολά, ροδίζει,/και τρέχει ολούθε το κρασί και κελαδεί κι αφρίζει[...]*

*Γάλος

4 Το επόμενο έργο, που έχει τίτλο “Η Ροζίνα και η Λευκή”, περιλαμβάνεται στο βιβλίο *Η Σμαραγδένια και άλλα παραμύθια*, της Μαρίας Λυρατζή (εκδ. Πατάκη). Αναφέρεται σε μια ροζ αμυγδαλιά, που αγάπησε το Βοριαδάκι, επειδή φυσούσε απαλά ανάμεσα στα κλαδιά της, για να μην ρίξει τα άνθη της. Η τρυφερότητά του εξόργισε τον πατέρα του τον Βοριά, που τον απομάκρυνε από το Βασίλειο του, με αποτέλεσμα οι καρποί της αγαπημένης του να γίνουν πικροί. Όταν όμως το Βοριαδάκι επέστρεψε από την εξορία, η Ροζίνα έκανε ξανά νοστιμότητα αμύγδαλα.

Ως προς την ταύτιση των μαθητών, πολλοί από αυτούς, αγόρια και κορίτσια, ταυτίστηκαν με το βοριαδάκι ή το βοριά ενώ άλλοι ταυτίστηκαν με τη συναισθηματική Ροζίνα. Μεταξύ των παιδικών αφηγήσεων δεν εμφανίζονται σημεία σύγκλισης. Συγκεκριμένα, κάποιος αρνήθηκε ότι ο βασιλιάς εξόρισε τον γιο του. Άλλος αντίθετα ισχυρίστηκε ότι δεν του επέτρεψε να επιστρέψει ποτέ. Αρκετοί ανέφεραν ότι η αγάπη ανάμεσα στη Ροζίνα και το Βοριαδάκι ήταν μονομερής, διαφωνώντας όμως για το ποιος από τους δύο είχε ερωτευτεί τον άλλο. Ομοφωνία δεν υπήρξε ούτε ως προς το αν η τελική έκβαση της σχέσης τους υπήρξε θετική ή αρνητική.

Μια μαθήτρια αφηγήθηκε ως βοριαδάκι ότι ο βοριάς είναι πολύ θυμωμένος που ο γιος του καϊδεύει τις

αμυγδαλιές και τον δέρνει καθημερινά. Έτσι εκείνος, επειδή φοβάται, δεν πηγαίνει πια κοντά στη Ροζίνα όσο και αν τον στενοχωρεί αυτό και ούτε ελπίζει ότι κάποτε ο πατέρας του θα αλλάξει γνώμη. Μια μέρα όμως, ξαφνικά βλέπει το βοριά με ένα κερί και ένα σταυρό. Τα πήρε από την εκκλησία για να τον στεφανώσει με την αμυγδαλιά, επειδή τον αγαπάει και δεν αντέχει να τον βλέπει λυπημένο.

Ένας μαθητής αναφέρει ότι το Βοριαδάκι έχει φτιάξει ένα νέο δικό του βασίλειο στον τόπο που εξορίστηκε και πήρε κοντά του και τον πατέρα του όταν εκείνος γέρασε. Η Ροζίνα που έχει απομείνει μόνη, τραυματίζεται από έναν άλλο άνεμο. Τότε το Βοριαδάκι επιστρέφει κοντά της, για να μπορεί να την προστατεύει.

5 Στο βιβλίο «Ο χιονάνθρωπος πήρε τη μαμά», της Βούλας Μάστορη, η μητέρα του Τζων, ο οποίος πηγαίνει στο νηπιαγωγείο, χωρίζει με το σύζυγό της και επιστρέφει στην πατρίδα της, την Αγγλία. Ο γιος της, που παραμένει με τον μπαμπά του στην Ελλάδα, πιστεύει ότι η γυναίκα έφυγε με το χιονάνθρωπο, που ήθελε να την παντρευτεί, επειδή δεν αγαπούσε τον άντρα της. Επισήμανε δε ότι αντίθετα τον Τζων τον αγαπούσε και ήθελε να τον πάρει κοντά της, πράγμα με το οποίο ο γιος της διαφωνούσε, αφού προτιμούσε το δικό του μπαμπά από το χιονάνθρωπο.

Ένα κορίτσι ανέφερε ότι ο Τζων θα ξαναγίνει ευτυχισμένος το καλοκαίρι, που θα συναντήσει τη μαμά του. Μας διαβεβαίωσε μάλιστα ότι η γυναίκα θα επανασυνδεθεί με τον άντρα της και έτσι όλοι μαζί θα περνούν τους χειμώνες στην Ελλάδα ενώ τα καλοκαίρια θα πηγαίνουν στην Αγγλία. Άλλη μαθήτρια μας είπε ότι αγαπά και το γιο και τον άντρα της αλλά τους άφησε, επειδή ήθελε να επιστρέψει στην πατρίδα της. Δεν είχε φανταστεί ότι ο Τζων θα στενοχωριόταν τόσο πολύ, γιατί ήξερε ότι στο σχολείο περνούσε καλά. Ούτε όμως φανταζόταν πόσο θα της έλειπε και της ίδιας η οικογένειά της. Εξήγησε μάλιστα στο γιο της, πως ο χιονάνθρωπος δεν ήταν μαζί της, «απλώς έλιωσε». Κάποιο παιδί ισχυρίστηκε ότι ο μπαμπάς του Τζων αγαπά το γιο του περισσότερο από όσο η γυναίκα του, η οποία τους εγκατέλειψε. Ωστόσο ο ίδιος δεν θα είχε αντίρρηση να γυρίσει εκείνη πίσω, επειδή αυτό επιθυμεί ο Τζων, έστω και εάν για να συμβεί κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να συμφωνήσει πως το παιδί του θα ανατραφεί σαν Άγγλος. Άλλο παιδί ανέφερε πως ο Τζων εξακολουθεί να αγαπά τη μαμά του, παρά το γεγονός ότι αυτή προτίμησε το χιονάνθρωπο. Εξέφρασε μάλιστα τη βεβαιότητα ότι εκείνη θα επιστρέψει για να ζήσει για πάντα κοντά τους όταν ο χιονάνθρωπος θα λιώσει, όταν «δεν θα υπάρχει πια». Το ίδιο παιδί, ανέφερε πως ο Τζων αγαπά περισσότερο τον μπαμπά του, επειδή πηγαίνουν μαζί βόλτες με το αυτοκίνητό τους. Για τη μητέρα του είπε πως έφυγε μακριά τους, όχι γιατί την πήρε ο χιονάνθρωπος αλλά επειδή δεν αγαπούσε το γιο της. Ωστόσο εκείνος θα πάει το καλοκαίρι στην Αγγλία, για να τη βοηθήσει να φτιάξει το αυτοκίνητό της που έχει καλάσει.

6 Στο βιβλίο του Μαξ Βέλθους "Ο Βάτραχος το Χειμώνα" (εκδ. Πατάκη), παρουσιάζονται οι δυσκολίες που προκαλούν στο βάτραχο το ψύχος, ο πάγος και το χιόνι, οι οποίες ξεπερνιούνται αποκλειστικά χάρη στη βοήθεια των φίλων του. Οι μαθητές ταυτίστηκαν είτε με το βάτραχο είτε με κάποιο από τα τρία υπόλοιπα ζώα που εμφανίζονται στο έργο, και ισχυρίστηκαν ή ότι ο κύριος ήρωας απολαμβάνει το Χειμώνα, επειδή όταν φορά ζεστά ρούχα δεν κρυώνει ή αντίθετα ότι περιμένει τον ερχομό της Άνοιξης, κλεισμένος στο ζεστό του δωμάτιο, εξαρτώμενος αποκλειστικά από τη φροντίδα των άλλων.

Μία μαθήτρια ανέφερε πως ο βάτραχος όταν μπαίνει η Άνοιξη, συνηθίζει να πλένεται στο ποτάμι ενώ του αρέσει τότε-τότε και να κολυμπά στο δροσερό νερό του. Μετά το μπάνιο, το ποτάμι του ζητά να κοιμηθεί εκεί για να τον έχει συντροφιά. Όλο το χειμώνα που ο βάτραχος μένει μακριά του, το ποτάμι παγώνει, επειδή νιώθει μοναξιά.

Άλλη μαθήτρια ισχυρίστηκε πως ο βάτραχος το χειμώνα μπορούσε να αντιμετωπίσει το κρύο, φορώντας το πουλόβερ του. Ωστόσο, τη φροντίδα των φίλων του τη χρειάζεται όλες τις εποχές. Κάθε βράδυ συγκεντρώνονται όλοι στο σπίτι του και του μαγειρεύουν, γιατί είναι πολύ κουρασμένος από το παιχνίδι. Έπειτα κοιμούνται μαζί του, επειδή ο βάτραχος φοβάται τα φαντάσματα.

Μια τρίτη μαθήτρια αφηγήθηκε πως το χειμώνα ο βάτραχος είχε αρρωστήσει από το κρύο αλλά έγινε καλά με τη βοήθεια των φίλων του. Τώρα που ήρθε το Καλοκαίρι, οι φίλοι του εξακολουθούν να τον βοηθούν, γιατί έπεσε σε μια πέτρα και πονάει το πόδι του. Τον επόμενο Χειμώνα όμως όλα θα είναι ευκολότερα για το βάτραχο, αφού πια θα φορά το χοντρό πουλόβερ που του ετοίμασε το γουρούνι.

7 Συνεχίζουμε με το ποίημα "Τα καημένα τα πουλάκια". Ο ποιητής του, Ναπολέων Λαπαθιώτης, χαρακτηρίζεται αντιπροσωπευτικός της περιόδου του Μεσοπολέμου, καθώς οι στίχοι του διαπνέονται από διάθεση μελαγχολική και νοσταλγική. Η απελπισία του εκφράζεται με χαμηλούς τόνους, όπως στο συγκεκριμένο ποίημά του, που αναφέρεται στο θάνατο των μικρών πουλιών εξαιτίας του ψύχους και της πείνας.

Οι μαθητές ανέτρεψαν στο σύνολό τους την απαισιόδοξη εκδοχή του ποιητή. Αρκετοί φαντάστηκαν ότι τα πουλάκια ζουν σε έναν τόπο όπου δεν χειμωνιάζει ποτέ ή όπου το Χειμώνα έχει πια διαδεχθεί η Άνοιξη. Εκείνοι που αναφέρθηκαν αντίθετα σε αντίξοες καιρικές συνθήκες, επεσήμαναν ποικίλους τρόπους για τη σωτηρία των πουλιών, όπως τη φιλοξενία τους σε ζεστά παιδικά δωμάτια, την εξασφάλιση της τροφής τους από μεγαλύτερα ζώα ή από τους ανθρώπους κ.λπ.

Ένας μαθητής φαντάζεται το Θεό να περπατά στο σπίτι του ενώ τα πουλάκια που κρυώνουν, πετούν απέξω. Τότε ο Θεός τους ανοίγει, για να μπουν να ζεσταθούν. Έχουν αρρωστήσει και κλαίνε. Σε λίγο στο σπίτι του Θεού φτάνει ο Χριστούλης με άμαξα. Τα πουλάκια γιατρεύονται αμέσως και ο Άν-Βασίλης τους φέρνει δώρα.

"Τα καημένα τα πουλάκια"

Κρύο βαρύ, χειμώνας έξω,/τρέμουν οι φωτιές στα τζάκια,/τώρα ποιος τα συλλογιέται/τα καημένα τα πουλάκια!//Τα πουλάκια είναι στα δένδρα,/τα πουλάκια είναι στα δάση,/τα πουλάκια θα τα πάρει/ο βοριάς που θα περάσει,/η βροχή και το χαλάζι/κι ο βοριάς που θα περάσει,/και το χιόνι που το παίρνουν/στις αυλές με το φαράσι...//Κι αν η νύχτα είναι μεγάλη,/κι έρχεται γιομάτη τρόμους,/κι αν ο θάνατος απόψε,/φέρνει γύρα μες στους δρόμους,/κι αν η παγωνιά θερίζει/κι είναι δίχως ρουχαλάκια,/δε βαριέσαι, ποιος θυμάται/τα καημένα τα πουλάκια...//Τα πουλάκια είναι στα δένδρα/τα πουλάκια είναι στα δάση,/τα πουλάκια θα τα πάρει/ο βοριάς που θα περάσει.//Στα παιδάκια είναι τα χάδια,/στα παιδάκια τα φιλάκια,/τώρα ποιος τα συλλογιέται/τα καημένα τα πουλάκια!//Κι όταν γίνει, πάλι, βράδυ/κι όλοι πάνε να πλαγιάσουν,/να χωθούν μες στα κρεβάτια,/μη τυχόν και ξεπαγιάσουν,/τα πουλάκια τα καημένα,/τα πουλάκια, τώρα, πέρα/θα χαθούν χωρίς ελπίδα/να φανούν την άλλη μέρα...

Ασκήσεις δημιουργικής γραφής

Ελένη Α. Ηλία

Το δώρο*

Αν ήσουν σύννεφο, θα ήσουν ροδαλό
κι αν ήσουν όνειρο, νεανικό.
Αν ήσουν άστρο, θα ήσουν το χριστουγεννιάτικο,
πάνω απ' τη φάτνη της Βηθλεέμ.
Αν ήσουν χαμόγελο, θα ήσουν σχηματισμένο
σε παιδικά χείλη.
Αν ήσουν λέξη, θα ήσουν το "Ευχαριστώ".
Αν ήσουν σιωπή, θα έφερνες την έμπνευση.
Αν ήσουν βουνό, θα ήσουν ομαλό κι αγέρωχο.
Αν ήσουν κάμπος, θα ήσουν ανοιξιάτικος.
Αν ήσουν δέντρο, θα ήσουν ακακία,
γιατί δεν γνώρισα πιο άκακο πλάσμα από σένα.
Αν ήσουν λουλούδι, θα ήσουν κατακόκκινο
τριαντάφυλλο,
προορισμένο να προσφερθεί για την αγάπη.
Αν ήσουν δώρο...
Μα μήπως Δώρο δεν είσαι;
Το Δώρο που μου χάρισε η απέραντη αγάπη τού Θεού.

(Ε. Η.)

*Το ποίημα παρουσιάστηκε πρώτη φορά στην 3^η Συνάντηση Ποιητών, που πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Αρχαίας Σικυώνας την Πέμπτη 19 Ιουνίου 2025, υπό την αιγίδα και διοργάνωση του Δήμου Σικυωνίων, με τη συνεργασία της Εταιρείας Κορινθίων Συγγραφέων, του Μεταπτυχιακού προγράμματος Δημιουργικής Γραφής του Παν/μίου Δυτικής Μακεδονίας και τριών ακόμη Ελληνικών Πανεπιστημίων.

Τα κινέζικα πορτρέτα**

Η Πεντάμορφη και το Τέρας έχουν μόλις τελειώσει το δείπνο τους. Εκείνος πριν αποσυρθεί, την ρωτά, όπως κάθε βράδυ, αν θέλει να γίνει γυναίκα του. Η Πεντάμορφη έχει αρχίσει να συνηθίζει την ασχήμια του. Άλλωστε είναι εξαιρετικά ευγενικός και φιλότιμος. Προκειμένου λοιπόν να ξεκαθαρίσει τα αισθήματά της απέναντί του και ταυτόχρονα να διαπιστώσει τα δικά του για την ίδια, του ζητά να παίξουν τα "κινέζικα πορτρέτα".

– Πέστε μου, Τέρας, αν ήμουν κτήριο, τι θα ήμουν;
– Θα ήσαστε σχολείο, που οι νεράιδες θα έφερναν τα μικρά τους.
– Και τώρα η σειρά σας, είπε η Πεντάμορφη στο Τέρας βαθιά ικανοποιημένη από την πρώτη απάντησή του.
– Αν ήμουν τοπίο, καλή μου Πεντάμορφη, πώς πιστεύετε ότι θα ήμουν;
– Θα ήσαστε νησί με απόκρημνα βράχια και γαλαζοπράσινα νερά. Ανάμεσα στα κοράλλια του βυθού του θα κολυμπούσαν ψάρια με τα χρώματα της Ιριδας.

Έπειτα το λόγο πήρε και πάλι η Πεντάμορφη. Ρώτησε το Τέρας πώς θα ήταν, αν ήταν ουρανός. Αυτός της απάντησε ότι θα ήταν ηλιόλουστος. Πού και πού η απεραιτοσύνη του γαλανού θα διακοπτόταν από μικρά μπαμπακένια

σύννεφα, που θα ταξίδευαν τα νεανικά όνειρα. Ανάμεσά τους θα πετούσαν λευκοί γλάροι-χορευτές. Στην επόμενη ερώτηση του Τέρας, εάν ήταν δέντρο, ποιο θα ήταν, η Πεντάμορφη απάντησε δρυς, περιτριγυρισμένος από δεκάδες ανθρώπους, οι οποίοι τραγουδώντας και χορεύοντας, θα χαίρονταν τη σκιά του. Το παιχνίδι τους συνεχίστηκε έως το πρωί. Η Πεντάμορφη ένωθε πλέον ελεύθερη και δυνατή και το Τέρας γοητευτικό και συναρπαστικό. Η μεταμόρφωσή τους είχε συντελεστεί.

– Δέχομαι με μεγάλη χαρά και συγκίνηση την πρότασή σας Τέρας, είπε στο τέλος η κοπέλα. Εκείνο της υποσχέθηκε πως δεν θα μετανιώσει ποτέ γι' αυτήν της την απόφαση. Κι έλαμψαν και οι δυο από ευτυχία.

(Ε. Η.)

Το κείμενο περιλαμβάνεται στο Λογοτεχνικό Σημειωματάριο **Αν ήμουν..., της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς, που εκδόθηκε το 2009.

Τόσο το ποίημά μου Το δώρο όσο και ο παραπάνω φανταστικός διάλογος ανάμεσα στους κύριους ήρωες του κλασικού παραμυθιού Η Πεντάμορφη και το Τέρας, συνιστούν αποτελέσματα ασκήσεων δημιουργικής γραφής, που βασίζονται στο παιχνίδι "**Κινέζικο Πορτρέτο**" (**Portrait Chinois**). Πρόκειται για ομαδικό λεκτικό παιχνίδι, κατά το οποίο κάθε μέλος μιας παρέας περιγράφει κάποιο από τα υπόλοιπα μέλη, απαντώντας σε ερωτήσεις που έχουν τη μορφή "Εάν ήταν ... ποιο θα ήταν; Στη θέση των αποσιωπητικών μπαίνουν διάφορα ουσιαστικά (π.χ. χρώμα, βιβλίο, τραγούδι, φυτό, ζώο κ.ο.κ.) Το άτομο που θέτει τις ερωτήσεις, προσπαθεί να αντιληφθεί από τις απαντήσεις που δίνονται, ποιο πρόσωπο της παρέας περιγράφεται μέσα από τον παραλληλισμό του με αντικείμενα διαφόρων κατηγοριών. Κάθε κύκλος ερωτήσεων ολοκληρώνεται όταν αποκαλύπτεται η ταυτότητα του περιγραφόμενου προσώπου.

Την ανθρώπινη φύση τη χαρακτηρίζει η δημιουργικότητα. Προκειμένου κάθε άτομο να εκφραστεί δημιουργικά, χρειάζεται κίνητρο και έμπνευση. Αυτό το δημοσίευμα αποσκοπεί να ενθαρρύνει και να διευκολύνει ακόμη και εκείνους που δεν έχουν έως τώρα συντάξει κάποιο ποιητικό ή πεζό αφηγηματικό κείμενο, να το επιχειρήσουν, αξιοποιώντας το μοτίβο του "κινέζικου πορτρέτου". Βιώνοντας την απόλαυση και την ικανοποίηση που προσφέρει κάθε είδους δημιουργική έκφραση, ευελπιστώ ότι αρκετοί θα οδηγηθούν στη συνέχεια και σε άλλες συγγραφικές απόπειρες.

Τα νέα του Ποδηλατικού Συλλόγου Μάνδρας "West Coast"

Η ομάδα μας έδωσε δυναμικό παρών στο **World-of-Cross Series 2025-2026** την **Κυριακή 7 Δεκεμβρίου** στο **Άλσος Ιλισίων!** Με 11 αθλητές να εκπροσωπούν την ομάδα μας σε κατηγορίες **Cyclo-Cross** και **MTB XCC**, η παρουσία μας ήταν δυνατή και εντυπωσιακή.

Η ομάδα στις **09/11** συμμετείχε με δέκα αθλητές στους διασυλλογικούς αγώνες **Cyclo-cross** και **MTB XCC**, που διοργάνωσε ο **Αθλητικός Όμιλος Θησέας** σε συνεργασία με τμήμα **World of bike Total Cycling Solutions**.

Ο αγώνας πραγματοποιήθηκε στο πάρκο **«Αντώνης Τρίτονης»** στο **Ιλιν**.

Οι αθλητές μας έδειξαν μεγάλη μαχητικότητα και τους συγχαίρουμε για την προσπάθειά τους.

Αποστολή αθλητών
Ντάρδας Παναγιώτης
Σαμπάνης Ιωάννης
Παπαδημητρίου Δημήτριος
Κατρακίλης Ιερεμίας
Ντάρδας Ηρακλής
Κουτουβός Φώτιος
Βεργόπουλος Ευάγγελος
Μέντης Μιχαήλ
Πλόκας Ηλίας
Μανωλάς Κωνσταντίνος
Χατζικανέλλος Αριστείδης

Το **Διοικητικό Συμβούλιο** και οι **αθλητές του Ποδηλατικού Συλλόγου Μάνδρας Δυτική Ακτή** εκφράζουν θερμές ευχαριστίες στον **Δήμαρχο Μάνδρας Ειδυλλίας** κο **Αρμόδιο Δρίκο** και στο **Δημοτικό Συμβούλιο** για την απόφαση που πήραν να διατεθεί χώρος για γραφείο και έδρα του Συλλόγου μας.

Ιδιαίτερα θέλουμε να ευχαριστήσουμε το κο **Αναστάσιο Ηλία** και την οικογένειά του που από το 2014 που ιδρύθηκε ο σύλλογος και μέχρι σήμερα μας έχουν παραχωρήσει **Δωρεάν 2 αίθουσες** για να τις χρησιμοποιεί ο Σύλλογος μας.

Την **Κυριακή 16/11**, οι αθλητές μας **Κιτσαντάς Ιάσωνας** και **Σαμπάνης Ιωάννης** συμμετείχαν στο διασυλλογικό αγώνα **"MTB XCC ΓΕΡΑΚΑΣ 2025 VOL.2"**.

Ο Ιάσωνας τερμάτισε 5^{ος} και ο Ιωάννης 16^{ος}.

Συγχαρητήρια για την προσπάθειά σας.

Τα νέα του Συλλόγου Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας Μάνδρας-Ειδυλλίας "Πατέρας"

Εθελοντές Πολιτικής Προστασίας στην πρώτη γραμμή της κακοκαιρίας #Byron

Σε καθεστώς αυξημένης επιφυλακής τέθηκε ο **Σύλλογος Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας Μάνδρας - Ειδυλλίας «Πατέρας»** με την έκδοση του Έκτακτου Δελτίου Επιδείνωσης Καιρού για την κακοκαιρία **#Byron**, ενεργοποιώντας άμεσα τα επιχειρησιακά του αντανακλαστικά.

Καθ' όλη τη διάρκεια των έντονων καιρικών φαινομένων, τα μέλη του Συλλόγου βρέθηκαν επί ποδός, παρακολουθώντας την εξέλιξη του φαινομένου και παρεμβαίνοντας όπου προέκυπταν έκτακτες ανάγκες. Οι εθελοντές συμμετείχαν σε απεγκλωβισμούς πολιτών, καθαρισμούς φρεατίων όμβριων υδάτων, καθώς και σε ενέργειες ρύθμισης και διευθέτησης της κυκλοφορίας, συμβάλλοντας καθοριστικά στην αποτροπή περαιτέρω προβλημάτων.

Μετά την ύφεση της κακοκαιρίας, η δράση του Συλλόγου συνεχίστηκε με έμφαση στην αποκατάσταση. Δημιουργήθηκε ειδική πλατφόρμα καταγραφής αναγκών καθαριότητας κατοικιών, μέσω της οποίας καθαρίστηκαν συνολικά **8 κατοικίες** το **Σάββατο 6 Δεκεμβρίου** και την **Κυριακή 7 Δεκεμβρίου**. Παράλληλα, κατόπιν αιτημάτων και σε συνεργασία με τον Δήμο, οι εθελοντές συνέδραμαν σε πρόσθετες παρεμβάσεις, μεταξύ των οποίων και ο καθαρισμός στην αρχή της οδού **Κοροπούλη**, στη συμβολή με τη **Στρατηγού Νικ. Ρόκα**.

Η συνολική κινητοποίηση των μελών ξεπέρασε τις **150 ώρες εθελοντικής προσφοράς**, αποτυπώνοντας τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν οι οργανωμένοι εθελοντές Πολιτικής Προστασίας στην αντιμετώπιση φυσικών φαινομένων και στη στήριξη των τοπικών κοινωνιών.

Σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, η παρουσία εκπαιδευμένων εθελοντών λειτουργεί συμπληρωματικά στις κρατικές δομές, ενισχύοντας την ανθεκτικότητα των πόλεων και αποδεικνύοντας στην πράξη ότι η Πολιτική Προστασία δεν είναι υπόθεση λίγων, αλλά συλλογική ευθύνη.

Οκτώ χρόνια από τη φονική πλημμύρα στη Μάνδρα

Οκτώ χρόνια συμπληρώθηκαν από τη φονική πλημμύρα στη Μάνδρα, που στοίχισε τη ζωή σε **25 ανθρώπους**. Η μνήμη των θυμάτων τιμήθηκε με εκδηλώσεις μνήμης, στις οποίες συμμετείχαν φορείς, πολίτες και εθελοντικές ομάδες, ανάμεσά τους ο **Σύλλογος Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας Μάνδρας - Ειδυλλίας «Πατέρας»**.

Το πρωί πραγματοποιήθηκε η αποκάλυψη του **Μνημείου των Θυμάτων** στην πλατεία Κοροπούλη, σημείο αναφοράς για την ανάμνηση της τραγωδίας και υπενθύμιση της ανάγκης πρόληψης.

Στη συνέχεια, ακολούθησε **πεζοπορία μνήμης** προς την Παναγία Γοργοεπήκοο, με υγειονομική κάλυψη από τον Σύλλογο. Στην επιχείρηση συμμετείχαν **8 εθελοντές και 3 οχήματα**, διασφαλίζοντας την ομαλή και ασφαλή διεξαγωγή της διαδρομής. Κάθε βήμα αποτέλεσε φόρο τιμής στους ανθρώπους που χάθηκαν.

Παράλληλα, πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τον **Αντιπεριφερειάρχη Δυτικού Τομέα Αθηνών, κ. Αλεξανδράτο Χαράλαμπο**, όπου συζητήθηκαν το έργο του Συλλόγου και η συμβολή των εθελοντών Πολιτικής Προστασίας στην πρόληψη και διαχείριση φυσικών καταστροφών.

Η φετινή επέτειος υπενθυμίζει ότι, οκτώ χρόνια μετά, η μνήμη και το αίτημα για δικαίωση των θυμάτων παραμένουν ζωντανά, ενώ η οργανωμένη εθελοντική δράση συνεχίζει να διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο στην ασφάλεια των πολιτών.

Εθελοντές της Καρδιάς στο 1^ο Νηπιαγωγείο Μάνδρας

Την Τρίτη **4 Νοεμβρίου**, η ομάδα του **Συλλόγου Εθελοντών Πολιτικής Προστασίας Μάνδρας - Ειδυλλίας «Πατέρας» (Σ.Ε.Π.Π.Μ.Ε)** επισκέφθηκε το 1^ο Νηπιαγωγείο Μάνδρας, πραγματοποιώντας μια ξεχωριστή δράση για τα μικρά παιδιά.

Οι εθελοντές συμμετείχαν σε παιχνίδια, δραστηριότητες και συζητήσεις με τα νήπια, μεταφέροντας μηνύματα για την **αγάπη, τη συνεργασία και τον εθελοντισμό**. Μέσα από τις κοινές ασκήσεις, οι μικροί συμμετέχοντες έδειξαν πόσο εύκολα μπορούν να γεμίσουν την καθημερινότητά τους με καλοσύνη και χαρά.

Η δράση κορυφώθηκε με τη δημιουργία της ομαδικής εργασίας **«Η Καρδιά της Τάξης μας»**, ενώ τα παιδιά προσέφεραν στους εθελοντές ένα πολύχρωμο κολάζ με τη λέξη **«ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ»**, ως αναμνηστικό δώρο και έκφραση εκτίμησης για την παρουσία τους.

Η ομάδα ευχαρίστησε θερμά την υπεύθυνη, **κυρία Σελίμη**, και όλες τις νηπιαγωγούς για τη συνεργασία και τη ζεστή φιλοξενία, τονίζοντας τη σημασία της εκπαίδευσης από μικρή ηλικία στην **κουλτούρα του εθελοντισμού και της αλληλεγγύης**.

Μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες, ο Σύλλογος συνεχίζει να προάγει τις αξίες της κοινωνικής προσφοράς και της ενεργής συμμετοχής, ενώ ταυτόχρονα εμπνέει τις νέες γενιές να αναπτύξουν δεξιότητες συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Παγκόσμια ευθύνη για την γη της Παλαιστίνης

Του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη

Η Παλαιστίνη, όπως παρουσιάζεται στην Αγία Γραφή, δεν είναι απλώς ένα κομμάτι της γης. Είναι ένας τόπος υπόσχεσης, μια γη ευλογημένη που φιλοξένησε την πορεία του λαού του Θεού, τους Προφύτες, τους Δίκαιους της προ Χριστού εποχής, και τελικά την Γέννηση του Χριστού, την διδασκαλία Του και την Θυσία Του. Στην Βίβλο η γη αυτή περιγράφεται ως «γη ρέουσα γάλα και μέλι», δηλαδή πρόκειται για χώρας ζωής, ελπίδας και πνευματικής καρποφορίας. «Είναι το σημείο όπου ο ουρανός συνάντησε τη γη», το σημείο όπου η θεία παρουσία αποκαλύφθηκε με τρόπο μοναδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας. Στους λόφους και τις κοιλάδες της αντίκησαν οι φωνές αγίων ανθρώπων, εκεί περπάτησε ο Χριστός, εκεί ρίζωσε η εμπειρία της σωτηρίας. Πρόκειται, λοιπόν, για έναν τόπο που υπερβαίνει τα γεωγραφικά όρια και γίνεται σύμβολο του ιερού, σύμβολο της δυνατότητας σχέσης Θεού και ανθρώπου, γεγονός που βιώνει ζωντανά όποιος επισκεφθεί αυτόν τον τόπο.

Και ενώ αυτά είναι τα μεγάλα και σημαντικά αυτού του τόπου, σήμερα τα γεγονότα είναι εντελώς διαφορετικά. Ο πόλεμος και η βία κυριαρχούν. Προσφυγιά, παιδιά ορφανά και ο γοερός θρήνος αντηχεί πάνω από σώματα αθώων ανθρώπων. Μια σκιά θανάτου απλώνεται και το μέλλον είναι αβέβαιο. Η επιβίωση γίνεται αφόρητη και η απογοήτευση περισσεύει. Οι αντιφάσεις γίνονται πολλές. Η γη της υπόσχεσης μετατρέπεται σε γη μαρτυρίου. Το ιερό γίνεται βέβηλο. Το φως καλύπτεται από το σκοτάδι. Το μίσος και η εκδίκηση αντικαθιστούν την αγάπη και την ειρήνη. Σε αυτά τα χώματα, που ο Χριστός, από όρος υψηλό δίδαξε: «μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται», εκεί η έχθρα πλεονάζει.

Και είναι αυτό που συμβαίνει ένα θέμα που αφορά μόνο δύο λαούς: Όχι! Το δράμα της Παλαιστίνης είναι, αν το σκεφθούμε, το δράμα όλης της ανθρωπότητας. Μιας

ανθρωπότητας που δεν βαδίζει καλά. Ο άνθρωπος πού λαχταρά τον Θεό, το δίκαιο, το φωτεινό, εγκλωβισμένος στα πάθη και τα συμφέροντα του γίνεται επικίνδυνος και ασφαλώς δυστυχής. Το ιερό βεβηλώνεται και η γη, το κοινό μας δώρο από τον Θεό, μετατρέπεται σε πεδίο διαμάχης και διεκδίκησης. Ο πόλεμος στην αγία γη δεν είναι απλώς μια τοπική σύγκρουση, είναι σίγουρα μια πληγή στο σώμα της Ιστορίας και της ανθρωπίνης αξίας. Όλο αυτό που βλέπουμε να γίνεται τόσο κοντά στην χώρα μας, χρειάζεται να μας ωθεί σε αυτοκριτική και πνευματική αφύπνιση. «Αν ο πιο ιερός τόπος της ιστορίας αιμορραγεί, μήπως αυτό σημαίνει πως και η παγκόσμια συνείδηση νοσεί; Μήπως το μέλλον της Παλαιστίνης είναι τελικά ένας καθρέφτης του μέλλοντος του ίδιου του κόσμου;», αναρωτιέται ο σκεπτόμενος άνθρωπος.

Η αξία της γης της Παλαιστίνης παραμένει ακέραιη και σημαντική, είναι ο τόπος που έγινε τα πιο σημαντικό, η Ενσάρκωση του Θεού. Αυτό δεν θα χαθεί ποτέ, γιατί είναι κάτι πάνω από τόπους και χρόνους. Ωστόσο, η τραγωδία της Παλαιστίνης γίνεται ένας καθρέφτης της πνευματικής μας αδυναμίας και συγχρόνως μια κλήση να αναζητήσουμε και να ξαναβρούμε το νόημα του ιερού. Γιατί μόνο όταν δούμε τον κόσμο ως δωρεά και τον άνθρωπο ως εικόνα Θεού, μόνο τότε, η γη θα πάψει να σείεται από πολέμους και θα γίνει ξανά τόπος αληθινής ζωής.

Για ότι συμβαίνει στην Αγία Γη υπάρχει μια παγκόσμια ευθύνη, ευθύνη όλων μας. Το δράμα της είναι καθρέφτης της παγκόσμιας πνευματικής μας αδυναμίας και πνευματικής ένδειας. Η λύση δεν είναι μόνο να σιγήσουν τα όπλα, το οποίο προσευχόμαστε, αλλά να ξαναβρούμε όλοι το νόημα της ύπαρξής μας και της αξίας της συναδελφουσίνης με τον διπλανό μας. Να ξαναδούμε τον κόσμο ως δωρεά και τον κάθε άνθρωπο στο ύψος που του αρμόζει. Μόνο τότε η γη θα πάψει να σείεται από πολέμους και θα γίνει και πάλι τόπος ειρήνης και χαράς, και αυτό όχι μόνο εκεί που σήμερα ακούγονται σειρήνες πολέμου, αλλά σε κάθε σημείο του πλανήτη μας. Μόνο τότε δεν θα θρηνούμε πάνω από τάφους αθώων παιδιών.

